

niske Højskole og Danmarks veterinær- og Jordbrugsbibliotek fra Landbohøjskolen.

Det står dårligt til med forskningsbibliotekerne og dermed deres muligheder for at tjene det danske samfund. Værst er det med de store biblioteker under kulturministeriet: Det kongelige Bibliotek og Universitetsbibliotekets 1. og 2. afdeling. Der er ikke tilstrækkelig trost at hente i, at Statsbiblioteket i Århus har haft rimelige vilkår. Undervisningsministeriet har også forsømmelser at tænke på. Bedst er det gået de steder, hvor man som led i fuldstændigt nybyggeri har gennemført en biblioteksudbygning. Nogen samlet plan for forskningsbibliotekerne har hverken kultur- eller undervisningsministeriet haft. Forskningsbibliotekerne har selv været langsomme til at gennemføre det helt nødvendige samarbejde. Retfærdigvis må det dog siges, at de har fået afslag fra kulturministeriet på talrige velbegrundede ansøgninger om midler til at gennemføre dette samarbejde. At vi nu endelig får et katalog over alle tidsskrifter i danske biblioteker, skyldes kun, at vi er blevet tvunget dertil som led i nordisk samarbejde.

Der er altså nok at tage fat på. En ny bib-

liotekslov kan ikke vente, både fordi den er nødvendig for folkebibliotekerne, og fordi vi må i gang med at forbedre forskningsbibliotekernes vilkår. Der er allerede gået tre år, siden Bibliotekskommissionens betænkning blev afgivet. Men forslaget må ændres. Lad os håbe, at det bliver skrevet om under udvalgsbehandlingen i folketinget, således at alle forskningsbiblioteker bliver samlet i undervisningsministeriet, dér bliver behandlet i sammenhæng med uddannelse og forskning og dér bliver ført frem til et snævert samarbejde indbyrdes.

Er det kulturfjendsk, det, jeg vil? Det foreliggende forslag bygger på et indsnævret kulturbegreb. Uddannelse og forskning er en væsentlig del af vor kultur. Vi fastholder og viderefører bedst vor kultur ved at fastholde samhørigheden mellem forskningsbiblioteker, forskning og uddannelse. Ikke for at glæde forskerne, ikke for at glæde universitetslærerne og de studerende. Ikke for at give nogen som helst særlige privilegier. Men for at forskningsbiblioteker, forskning og uddannelse kan give landet det, der er brug for, blandt andet for at føre vor kultur videre.